

הַאֲנֵרֶת הָרֵאשׁוֹנָה לְפֶטְרוֹס הַשְּׁלִיחַ

1 פֶּטְרוֹס שְׁלִיחַ יֵשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ אֶל תּוֹשְׁבֵי תְּפוּצוֹת פְּנִינֹס גַּלְיָא קְפוּדְקִיא אַסִּיא וּבִיתוֹנִיא: 2 הַנִּבְחָרִים מִקֶּדֶם כְּפִי דַעַת אֱלֹהִים הָאֵב בְּקָדוֹשׁ הַרוּחַ אֵל מִשְׁמַעַת יֵשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ וְאֵל הַזֵּית דְּמוֹ חֶסֶד וְשָׁלוֹם לְמַכְבִּיר יְהוּי לָכֵם: 3 בְּרוּךְ הָאֱלֹהִים אֲבִי אֲדִינֵנוּ יֵשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ אֲשֶׁר כָּרַב רַחֲמָיו שֶׁב וְהוֹלִיד אֶתְנוּ לְתַקּוּהָ חַיָּה בְּהַקְמַת יֵשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ מֵעַם הַמֵּתִים: 4 לְנַחֲלָה אֲשֶׁר לֹא תִשְׁחַת וְלֹא תִגָּאֵל וְלֹא תִבָּל הַצְּפוּנָה בַּשָּׁמַיִם לָכֵם: 5 הַנִּשְׁמָרִים בְּעַז אֱלֹהִים עַל יַד הָאֱמוּנָה לְתִשׁוּעָה הַעֲתִידָה לְהַגְלוֹת בַּעַת קֵץ: 6 אֲשֶׁר בְּהַ תְּגִילוּ אֶתְכֶם הַמִּתְעַצְבִּים עִתָּה מֵעַט לְפִי הַצָּרֵךְ בְּמַסַּת שְׁנוֹת: 7 לְמַעַן תִּמְצָא אֱמוּנַתְכֶם הַמְזַקְקָה יִקְרָה הַרְבֵּה מִן הַזֶּהָב הָאֲבֵד הַצָּרוּף בְּאֵשׁ לְתַהֲלָה וּלְכַבּוּד וּלְתַפְאָרֶת בְּהַתְּגַלּוֹת יֵשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ: 8 אֲשֶׁר אֶהְבַּתְכֶם וְלֹא רֵאִיתֶם וְאֲשֶׁר עִתָּה תֵאֱמִינוּ בּוֹ בְּלֹא רְאוּת אֶתּוֹ וּבְכֵן תְּגִילוּ בְּשִׂמְחָה מִפְּאָרָה עֲצֻמָּה מִסֵּפֶר: 9 בְּקַחְתֶּכֶם עִקֵּב אֱמוּנַתְכֶם תִּשׁוּעָה לְנַפְשֵׁיכֶם: 10 אֶת הַתִּשׁוּעָה אֲשֶׁר עָלֶיהָ חִקְרוּ וּדְרָשׁוּ הַנְּבִיאִים הַנִּבְאִים עַל הַחֶסֶד הַשְּׁמוּר לָכֵם: 11 בְּחִקְרֶם לְדַעַת מִתִּי וְאִיךְ תִּהְיֶה הַעֵת אֲשֶׁר הוֹדִיעָה רוּחַ הַמְּשִׁיחַ אֲשֶׁר בְּקֶרְבְּכֶם בְּהַגִּידוֹ מֵרֵאשׁ אֶת עֲנֻיֵי הַמְּשִׁיחַ וְאֶת הַגְּדֻלוֹת אֲשֶׁר אַחֲרֵיהֶם: 12 וְנִגְלָה לָהֶם כִּי לֹא לְפָנֶשֶׁם כִּי אִם לָנוּ שְׂרַתּוֹ בְּדַבְרִים הָהֵם אֲשֶׁר הִגִּד לָכֵם עִתָּה עַל פִּי הַמְּבַשְּׂרִים אֶתְכֶם בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ הַשְּׁלוֹחַ מִשְׁמַיִם דְּבָרִים

אשר מלאכי אלהים חמדו להשקיף אל תוכם: ¹³ לכן חגרו מתני שכלכם התעוררו וקוו קוה לחסד אשר יבואכם בהתגלות ישוע המשיח: ¹⁴ כבני משמעת אל תתנהגו בתאות אשר התאוויתם בעוד היותכם בבלי דעת: ¹⁵ כי אם היו קדשים בכל דרכיכם כאשר קדוש הוא אשר קרא אתכם: ¹⁶ כי על כן כתוב והייתם קדשים כי קדוש אני: ¹⁷ ואם אב תקראו לאלהים השפט בבלי משא פנים כפי מעללי איש ואיש התהלכו נא ביראה בימי מגוריכם: ¹⁸ מדעתכם כי לא בדבר נפסד בכסף או בזהב נפדייתם מדרך הבלכם אשר הנחלתם מאת אבותיכם: ¹⁹ כי אם בדם יקר של ששה תמים ומום אין בו בדם המשיח: ²⁰ הנודע מראש לפני מוסדות תבל ונגלה באחרית הימים למענכם: ²¹ המאמינים על פיו באלהים אשר הקים אתו מעם המתים ויתן לו כבוד למען היות אמונתכם גם תקוה לאלהים: ²² זכו את נפשתיכם על ידי הרוח בשמעכם בקול האמת לאהבת אחים בלא חנפה ואהבתם איש את רעהו אהבה חזקה בלב טהור: ²³ כגולדים מחדש לא מזרע נשחת כי אם מזרע לא ישחת במאמר אלהים החי והקים לעולם: ²⁴ כי כל בשר חציר וכל כבוד איש כציץ השדה יבש חציר נבל ציץ: ²⁵ ודבר יהוה יקום לעולם וזה הוא הדבר אשר בשר לכם:

2

¹ ועתה הסירו מכם כל רשע וכל מרמה וחנופה וקנאה וכל לשון רע: ² וכעללים אשר מקרוב נולדו

התאוו לחלב השכלי והזך למען תגדלו בו: ³ אם אמנם
 טעמתם כי טוב האדון: ⁴ אשר נגשתם אליו אל אבן
 חיה אשר מאסו בה בני האדם והיא נבחרה ויקרה
 לאלהים: ⁵ ונבניתם גם אתם כאבנים חיות לבית רוחני
 לכהנת קדש להעלות זבחי רוח לרצון לאלהים בישוע
 המשיח: ⁶ וזה הוא שאמר הכתוב הנני יסד בציון אבן
 פנה אבן בחן ויקרה והמאמין בה לא יבוש: ⁷ לכן
 לכם המאמינים היקר אבל לסוררים האבן אשר מאסו
 הבונים היתה לראש פנה ולאבן נגף ולצור מכשל:
⁸ והם נכשלו יען לא שמעו לדבר ולזאת גם נועדו:
⁹ ואתם הנכם זרע נבחר ממלכת כהנים וגוי קדוש
 ועם סגלה למען תספרו תהלות הקורא אתכם מחשך
 אל אורו הנפלא: ¹⁰ אשר לפנים לא עם הייתם ועתה
 עם אלהים ואשר לפנים לא רחמו ועתה מרחמים:
¹¹ אהובים אזהירכם כגרים ותושבים הנזרו מתאות
 הבשר המתגרות בנפש: ¹² והיטיבו דרככם בגוים למען
 יביטו אל מעשיכם הטובים והיה תחת אשר חרפו אתכם
 כפעלי און יכבדו את האלהים ביום הפקדה: ¹³ והכנעו
 לכל פקדת אדם בגלל האדון אם למלך כראוי לראש:
¹⁴ אם למשלים כראוי לשלוחים מאתו לנקמת פעלי
 און ולתהלת עשי טוב: ¹⁵ כי כן הוא חפץ אלהים אשר
 בעשותכם הטוב תסכרו את פי אולת האנשים אשר אין
 בם דעת: ¹⁶ כחפשים ולא כאלו היתה לכם החפשה
 למכסה הרעה כי אם כעבדי אלהים: ¹⁷ נהגו כבוד בכל
 איש אהבו את האחים יראו את אלהים כבדו את המלך:
¹⁸ העבדים הכנעו לפני אדניכם בכל יראה לא לפני

הטובים והענויים לבד כי אם גם לפני העקשים: 19 כי חסד הוא לאיש אם ישבע ממררים ויענה חנם למען דעת האלהים: 20 כי אם חטא תחטאו וסבלתם מכות אגרוף מה תתהללו אך אם תענו וסבלתם בעשותכם הטוב חסד הוא מלפני אלהים: 21 כי לזאת נקראתם כי גם המשיח ענה בעבורכם והשאיר לכם מופת ללכת בעקבותיו: 22 אשר חטא לא עשה ולא מרמה בפיו: 23 אשר שמע חרפתו ולא השיב נענה ולא גער כי אם מסר דינו לשפט צדק ואת חטאתנו הוא נשא בגויתו על העץ: 24 למען נחיה לצדקה מאחר שנפטרנו מן החטאים: 25 אשר בחברתו נרפא לכם כי הייתם כצאן אבדות ועתה שבתם אל הרעה פקיד נפשתיכם:

3

1 וכן אתן הנשים הכנענה לפני בעליכן למען גם אם יש אשר אינם שמעים לדבר יקנו באין אמר ודברים על ידי מעשי הנשים: 2 בראותם כי תצנענה לכת ביראה: 3 ופארכן אל יהי מבחוץ במחלפות שער ועדי זהב ולבישת מחלצים: 4 כי אם האדם הצפון פנימה ברוח ענוה והשקט אשר לא יכלה ויקר הוא בעיני אלהים: 5 כי כן התקשטו לפנים גם הנשים הקדשות המיחלות לאלהים בהכנען לפני בעליהן: 6 כשרה אשר שמעה בקול אברהם ותקרא לו אדון אשר אתן הייתן לה לבנות בעשותכן הטוב ולא תיראנה מפחד: 7 וכן אתם האנשים שבו עמהן בתבונה כי כלי רפה האשה ותנו לה

כבוד כי גם להן יש חלק בנחלת מתנת החיים פן תכלאו מתפלותיכם: 8 וסוף דבר היו כלכם לב אחד בעלי חמלה אהבי האחים רחמנים ומתקבלים על הבריות: 9 אל תשלמו רעה תחת רעה או חרפה תחת חרפה כי אם תברכו מדעתכם כי לזאת נקראתם למען תירשו את הברכה: 10 כי האיש החפץ חיים אהב ימים לראות טוב יצר לשונו מרע ושפתיו מדבר מרמה: 11 יסור מרע ויעשה טוב יבשק שלום וירדפהו: 12 כי עיני יהוה אל צדיקים ואזניו אל שועתם לפני יהוה בעשי רע: 13 ומי ירע לכם אם תקנאו לעשות הטוב: 14 אבל אשריכם גם אם תענו למען הצדקה אך מוראם לא תיראו ולא תעריצו: 15 את יהוה אלהים אתו תקדישו בלבבכם והיו נכנים תמיד להשיב דבר בענוה וביראה לכל שאל אתכם חשבון התוחלת אשר בקרבכם: 16 רוח שלמה תהי לכם למען יבשו המנאצים דרככם הטובה במשיח בהלשינם אתכם כפעלי און: 17 כי טוב לכם אם חפץ אלהים הוא אשר תענו בעשותכם הטוב משתענו בעשותכם רע: 18 כי גם המשיח ענה פעם אחת על חטאתינו הצדיק בעד הרשעים לקרב אתנו אל האלהים הומת לפי הבשר ויחי ברוח: 19 אשר בו הלך ויקרא גם לרוחות אשר במשמר: 20 אשר לפנים לא האמינו כאשר חכה אלהים בארך אפו בימי נח בהעשות התבה אשר נמלטו אליה מעטים והם שמנה נפשות במים: 21 וזה הוא אות הטבילה אשר כעת תושיע גם אתנו לא בהסיר טנוף הבשר כי אם בשאל לנו מאת אלהים רוח שלמה על ידי

הקמת ישוע המשיח: ²² אשר הוא לימין אלהים אחרי אשר עבר השמימה ויכנעו לפניו המלאכים והרשיות והגבורות:

4

¹ ועתה כאשר ענה המשיח בעדנו בבשר כן היו גם אתם מזינים במחשבה ההיא כי המענה בבשר חדל מחטוא: ² למען אשר לא תחיו עוד לתאות בני אדם כי אם לרצון אלהים כל ימי היתכם עוד בבשר: ³ כי דינו עת החיים אשר עברה לעשות כחפץ הגוים בלכתנו בדרכי זמה ובתאות כסבאי יין וזללי בשר ורדפי שכר ותועבות עבדת האלילים: ⁴ ועל זאת תמהים המה ומגדפים כי לא תרוצו עמהם לשטף בזמה כמוהם: ⁵ אשר יתנו חשבון לפני העתיד לשפט החיים והמתים: ⁶ כי על כן התבשרו גם המתים למען ישפטו בבשר לפי דרך בני אדם ויחיו ברוח לפי דרך אלהים: ⁷ הן קץ הכל קרב לכן היו צנועים וערים להתפלל: ⁸ ולפני כל דבר אהבו איש את אחיו אהבה חזקה כי על רב פשעים תכסה האהבה: ⁹ היו מארחים איש את רעהו בבלי תלנות: ¹⁰ איש איש כמתן החסד אשר קבל תעזרו איש לרעהו כגזברים ממנים על חסדי אלהים הרבים: ¹¹ איש כי ידבר יהי כאמרי אל ואיש כי יעזר תהי עזרתו מתוך החיל אשר חננו אלהים למען יכבד אלהים בכל על ידי ישוע המשיח אשר לו הכבוד והעז לעולמי עולמים אמן: ¹² אהובים בבאכם בתוך כור עני למען נסתכם אל נא תתמהו כאלו קרה לכם דבר זר: ¹³ כי אם שמחו על אשר חלק לכם בענויי המשיח למען גם

תשמחו ותעלצו בהגלות כבודו: 14 אם יחרפו אתכם למען שם המשיח אשריכם כי נחה עליכם רוח הכבוד רוח אלהים אצלם מנאץ הוא ואצלכם נכבד: 15 רק אל יענה איש מכם כרצח או כגנב או כפעל און או כנכנס בפקדת אחרים: 16 ואם יענה כאחד המשיחיים אל יבוש כי אם יודה לאלהים על הדבר הזה: 17 כי עת החל המשפט מבית אלהים ואם ממנו ראשנה מה אפוא תהיה אחרית הממרים את בשורת אלהים: 18 הן צדיק כמעט יושע אף כי רשע וחוטא: 19 לכן גם המענים כרצון אלהים יפקידו את נפשותם ביד אלהים הברא הנאמן ויוסיפו לעשות הטוב:

5

1 את הזקנים אשר בקרבכם אזהיר אנכי עמיתם הזקן ועד ענויי המשיח וגם חבר לכבוד העתיד להגלות: 2 רעו את עדר האלהים אשר בידכם והשניחו עליהם לא באנס כי אם בנדבה אף לא עקב בצע כי אם בנפש חפצה: 3 גם לא כמתעמרים בנחלת יהוה כי אם בהיותכם מופת לצאן: 4 והיה בהגלות שר הרעים תשאו עטרת הכבוד אשר לא תבל: 5 וכן גם אתם הנערים הכנעו לפני הזקנים וחגרו כלכם שפלות רוח בהכנע איש לרעהו כי אלהים ללצים יליץ ולענויים יתן חן: 6 השפילו נפשכם תחת יד אלהים החזקה למען ירומם אתכם בעתו: 7 השליכו עליו כל יהבכם כי הוא ידאג לכם: 8 התעוררו שקדו כי מריבכם השטן משוטט כאריה שאג ומבקש את אשר יבלע: 9 ועמדתם נגדו

חזקים באמונה ודעו כי ענויים כאלה באו גם על אחיכם אשר בעולם: ¹⁰ ואלהי כל החסד אשר קראנו לכבודו הנצחי במשיח ישוע אחרי ענותכם מעט הוא ישלים ויחזק ויגבר וייסד אתכם: ¹¹ לו הכבוד והעז לעולמי עולמים אמן: ¹² ביד סלנוס האח הנאמן לכם כאשר אחשב כתבתי אליכם בדברים מעטים להזהיר אתכם ולהעיד כי חסד האלהים הזה אשר עמדתם בו אמת הוא: ¹³ חברתכם אשר בבבל הנבחרה אתכם ומרקוס בני שאלים לשלומכם: ¹⁴ שאלו לשלום איש את רעהו בנשיקת אהבה שלום לכלכם אשר במשיח ישוע אמן:

מִוֹדְרָנִי עֵבְרִי דְ תַנּוּ

The Holy Bible in Modern Hebrew

Public Domain

Language: עֵבְרִית (Hebrew)

2022-06-14

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 11 Nov 2022 from source files dated 15 Jun 2022

53d9715c-3509-54f2-9e87-2cb0afdfb800